

Asztalosoknál

21/01/2008 14:55 by spulni

Horváth Tamás az SZKT versenyen második helyezést ért el, Jakobi András pedig az első húsz között végzett. Szerettem volna gratulálni az eredményükhöz, és megkérni őket, meséljenek élményeikről, szakmájukról. A szakmunkás bizonyítványt megkapták, így nincs sok dolguk az iskolában, legfeljebb véletlenül tévednek be. Örültem, amikor Jakobi Andrist megláttam a folyosón.

-Hogy vagy? Ugye, most már remekül? -Köszönöm, inkább jól. Fáradt vagyok. Hajnali ötkor megyünk mindennap Pestre az apuval. Egy villában dolgozik, ahol nagy felújításba kezdtek, és rengeteg asztalosmunkát kell végezni. Mindenféle adódik. Beépített szekrények átalakítása, tolóajtók és lépcső sor felújítása, ajtók áthelyezése, ablakdeszkák cseréje. -Ezek közül több munkát épületasztalosok szoktak inkább végezni. -Nem csak az ajtóáthelyezés épületasztalos munka, a bútorasztalosok sok mindenhez értenek. Van, amihez hosszabb idő kell, de én is meg fogom tanulni. -Kitől tanultad meg a szakmát? -Az oktatóm Majtán József tanár úr volt. De mondhatom, hogy édesapám máshelyében nem ttem fel. Amikor kiskoromban játszottam az udvaron, mindig a máshelyben kötöttem ki. Szerettem beszívni a fa illatát, ott tébláboltam apu körül. A család emlegeti, hogy két éves koromban már szögelttem. Aztán apró lécekből csónakokat gyártottam, amiket a kertünk mögött folyó patakban próbáltam ki. 7-8 éves koromban kaptam egy saját kis máshelyt az udvar végében kisebb szerszámokkal. Készítettem ebbe a faházba pultot, polcokat, ajtót, ágyat. Lehettem hat éves, amikor elkezdtem kísérgetni aput a megrendelőkhöz. Én voltam a legjobb szerszámadogató. Tudtam, melyik a 40-es szög, a 8-as fűrő, nem kevertem össze semmit. Természetes volt, hogy asztalos leszek. A Fellerbe jelentkeztem, ahol apu is végzett. -Úgy hallottam, a szakmai érdeklődéssel mellett jól is tanultál. -A négyes átlagom mindig megvolt, bár nem sokat tanultam. De nagyon sok dolog érdekel. Szeretem a természetet, a biológiát szívesen tanultam. Érdekelnek az állatok, a zene, a könyvek. Minden zenét szeretek, nincs kedvenc stílus vagy együttes. Amikor csak lehet, olvasok. Főleg hetilapokat, háborús regényeket, krimi. Ami érdekel, annak meg utánanézek. Kicsit értek már a lakatos és a kárműves szakmákhoz, a kertészethez. Ezekre szükség is van többször. -A versenyre sokat kellett tanulni? -Úgy kellett készülni, mint a szakmunkásvizsgára. Elméletben Horváth Boldizsár tanár úr készített fel, gyakorlatból az édesapám. -Hogyan zajlott a verseny? -Az országos verseny Budapesten volt a faipari szakközépiskolában. Aki az elméleti versenyről továbbjutott az első 34 közé, az indulhatott a gyakorlati versenyen. Erre Nagykanizsán került sor. Vizsgatárgynak egy fésülködőpolc elkészítését szabták meg, amihez tükröt lehet illeszteni. Fenyőfából 20-szor 40-es dobozt kellett összetiplizni, 40-szer 60-as keretet csinálni keretosztóval, amit aztán rácsavaroztunk a doboz hátuljára. Ez tulajdonképpen egy falitéka. A jól sikerült kivitelezésért 24-en kaptunk szakmunkás-bizonyítványt, azaz felszabadultunk a további vizsgák alól. -Mik a terveid? Szeretnék legalább olyan szakember lenni, mint édesapám. Együtt dolgozunk, folyamatosan fejlesztjük a máshelyt. Az a tervem, hogy a munka mellett érettségizem. -Nagyobb, korszerűbb gépeket nem szeretnél? Olyan nincs, hogy valamit nem lehet megcsinálni azért, mert valamilyen gép hiányzik hozzá. Mindent meg lehet szépen munkálni, ami fából van.